

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010297
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714010297.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. decembra 2018, v trestnej veci obžalovaného B. F. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.10.2017, sp.zn. 5T/73/2014 takto

r o z h o d n u t i e :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), f) Tr. por., ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o vine

v bode 3/, v ktorom bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

v bode 5/, v ktorom bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák.,

ako aj vo výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a vo výroku o náhrade škody, v časti týkajúcej sa poškodenej O. Y. a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. za trestné činy v bodoch 1/,2/,4/,6/ a 7/ o d s u d z u j e obžalovaného B. F., nar. XX.XX.XXXX vo J.,

podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.01.2014, sp.zn. 4T/125/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.08.2014, sp.zn. 4To/42/2014, ktorým bol obžalovanému za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1,2 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť čiastočnej právnej nástupkyňi poškodeného E. Q. - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 136,35 Eur.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného za skutok v bode 3/, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.

b) Tr. zák., prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.04.2011 v čase okolo 06.00 hod. v K. K., ul. L. č. X, bez súhlasu a vedomia O. Y., otvoril neuzamknuté vchodové dvere bytu, vošiel dnu, na jej opakované výzvy, aby byt opustil, nereagoval, po každej výzve bol agresívnejší, viackrát do nej strčil a vyhrážal sa jej zabitím, keď vyšli pred byt viackrát po sebe ju udrel rukou do oblasti tváre a hlavy, čím O. Y. spôsobil otras mozgu, viacpočetné pomliaždenia hlavy s opuchmi a podkožnými krvnými výronmi v čelovej oblasti vpravo a na hornej pere, krvný výron na viečkach pravého oka a pod ním vo vlasatej krajine hlavy na pravom temene a oboch spánkových krajinách, podvrtnutie krčnej chrbtice s obmedzením jej pohybového rozsahu, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní,

spod obžaloby o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú O. Y., nar. XX.XX.XXXX v K. K., trvalým pobytom A. I., U. XX a jej čiastočnú právnu nástupkyňu Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. odkazuje s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného za skutok v bode 5/, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.12.2011 v čase okolo 20.30 hod. v K., ul. M. č. XX, si od C. L., dcéry držiteľa vozidla, vypýtal kľúče od osobného motorového vozidla zn. VW Golf, ev.č. J. XXX R., pod zámienkou, že si ide z batožinového priestoru zobrať svoje osobné veci, ktorá mu na uvedený účel kľúče poskytla, avšak vzápätí s uvedeným motorovým vozidlom v hodnote 8.611,- Eur, ktorého vlastníkom bola Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, bez povolenia odišiel na nezistené miesto a jazdil s ním až do 17.00 hod. dňa 13.12.2011, pričom ho zaparkoval pred herňou Mirage vo J., kde aj vrátil C. L. kľúče, majiteľovi ani držiteľovi vozidla nespôsobil pritom žiadnu škodu,

spod obžaloby o s l o b o d z u j e,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.10.2017, sp.zn. 5T/73/2014 bol obžalovaný B. F. uznaný za vinného

v bode 1/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.01.2012 v čase okolo 00.50 h vo J., okres J., na sídlisku Západ v bare Hospital, okres J. fyzicky napadol B. K., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že najprv ho v priestoroch baru chytil odzadu a hodil smerom k vchodovým dverám a následne v priestoroch smerom k skladu ho viackrát päťami rúk udieral do oblasti celého tela, pričom po páde na zem, do tohto kopal do rôznych častí, pričom mu roztrhol sveter a pri tomto útoku sa mu opakovane vyhrážal, že ho zastrelí, zabije, čo vzbudilo u B. K. dôvodnú obavu, že tieto vyhrážky splní a fyzickým útokom spôsobil B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., XX.M. XXX/XX zranenia, a to početné pomliaždeniny a odreniny kože na hlave, pomliaždenia a podvrtnutie v oblasti palca ľavej ruky s krvnou podliatinou, pomliaždenie v oblasti ľavého bedrového kĺbu s podkožnou

krvnou podliatinou, pomliaždenie a odreniny kože v oblasti ľavého lakťa, pomliaždenie a odreniny kože v oblasti ľavého ramena, pomliaždenie a odreniny kože v driekovej oblasti, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 14 dní,

v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. a s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.01.2012 v čase okolo 00.50 h vo J. na sídlisku Západ, v bare Hospital po tom ako priateľka B. K., nar. XX.XX.XXXX M. C., nar. XX.XX.XXXX chcela svojim mobilným telefónom značky iPhone 4 privolať na miesto políciu, jej uvedený telefón v dôsledku fyzických útokov na jej priateľa, vytrhol jej z ruky telefón a hodil o zem, čím došlo k jeho rozbitiu, následne ju fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udrel do tváre, zvalil ju na zem, kľakol si na ňu, začal ju dusiť, pričom od nej pýtal 200,- Eur, ktoré vybrala zo svojej kabelky z peňaženky a z tejto mu dala finančnú hotovosť vo výške 505,- Eur, ktorú tam mala, kde počas tohto ju viackrát udrel a vyhrážal sa jej opakovane zabitím, ako aj zabitím jej rodiny, pričom jej vulgárne nadával a po oddelení neznámym mužom B. F. ušiel na neznáme miesto, čím M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., O. XXX/XX, prechodne bytom J., T. C. XX, spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 505,- Eur, a zničením mobilného telefónu škodu vo výške 450,- Eur, kde svojimi vyhrážkami vzbudil vzhľadom na svoje agresívne správanie u nej dôvodnú obavu, že tieto vyhrážky splní,

v bode 3/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. a s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.04.2011 v čase okolo 06.00 hod. v K. K., ul. L. č. X, bez súhlasu a vedomia O. Y., otvoril neuzamknuté vchodové dvere bytu, vošiel dnu, na jej opakované výzvy, aby byt opustil, nereagoval, po každej výzve bol agresívnejší, viackrát do nej strčil a vyhrážal sa jej zabitím, keď vyšli pred byt viackrát po sebe ju udrel rukou do oblasti tváre a hlavy, čím O. Y. spôsobil otras mozgu, viacpočetné pomliaždenia hlavy s opuchmi a podkožnými krvnými výronmi v čelovej oblasti vpravo a na hornej pere, krvný výron na viečkach pravého oka a pod ním vo vlasatej krajine hlavy na pravom temene a oboch spánkových krajinách, podvrtnutie krčnej chrčtice s obmedzením jej pohybového rozsahu, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní,

v bode 4/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v čase od 01.08.2011 do 16.10.2017 si riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi Q. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5P/534/10 zo dňa 19.07.2011, ktorým bol zaviazaný vždy do 20-eho dňa toho ktorého mesiaca prispievať na výživu mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima k rukám matky B. K. , nar. XX.XX.XXXX, bytom C., M. P. XXX/XX, pričom B. F. sa plneniu vyživovacej povinnosti vyhýba tým, že nikde nepracuje, neprihlásil sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá sociálne dávky, čím si takto sám privedil stav hmotnej núdze, čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom 1.996,32 Eur,

v bode 5/ z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.12.2011 v čase okolo 20.30 hod. v K., ul. M. č. XX, si od C. L., dcéry držiteľa vozidla, vypýtal kľúče od osobného motorového vozidla zn. VW Golf, ev.č. J. XXX R., pod zámienkou, že si ide z batožinového priestoru zobrať svoje osobné veci, ktorá mu na uvedený účel kľúče poskytla, avšak vzápätí s uvedeným motorovým vozidlom v hodnote 8.611,- Eur, ktorého vlastníkom bola Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, bez povolenia odišiel na nezistené miesto a jazdil s ním až do 17.00 hod. dňa 13.12.2011, pričom ho zaparkoval pred herňou Mirage vo J., kde aj vrátil C. L. kľúče, majiteľovi ani držiteľovi vozidla nespôsobil pritom žiadnu škodu,

v bode 6/ z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 05.11.2011 v čase od 01.00 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. VW Golf ev.č. J. XXX R. vo J., okres J. v smere od Nám SNP na Strážsku cestu, kde s vozidlom vošiel na čerpaciu stanicu Lukoil, kde v tej dobe bol zákaz vjazdu, pričom tu bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Zvolen, pričom sa na výzvu policajta odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky dychovou skúškou, taktiež sa odmietol podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

v bode 7/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 05.06.2011 v čase okolo 02.40 h na Ul. Pražskej vo J., okres J. na mieste verejnosti prístupnom pred barom s názvom „Hospital“ bez udania dôvodu fyzicky napadol E. L. E. Q., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho udrel päťou do oblasti tváre následkom čoho spadol na chrbát, kde na jeho obranu prišiel M. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorého B. F. udrel dlaňou do oblasti nosa, následkom čoho spadol, kde na zemi ho kopal do oblasti tela a hlavy a taktiež ho udrel E. L., následne sa E. Q. presunul ku schodisku, kde ho E. L. udrel päťou do oblasti tváre, načo spadol na zem, kde ho B. F. a E. L. spoločne kopali do oblasti tela, pričom E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., M.P. XXXX/XX spôsobil zranenie a to pomliaždenie ľavej strany tváre, zlomeninu zygomaticomaxilárneho komplexu, pomliaždenie očnej gule s krvácaním pod spojovku, pomliaždenie podočnicového nervu vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 30 dní a M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., A.I. XX spôsobili zranenia, a to pomliaždenie tvárovej oblasti hlavy vľavo a vpravo, pomliaždenie očnej gule s krvácaním pod spojovku vpravo, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom, zlomenie nosovej priehradky s posunom, psychosomatický šok ľahkého stupňa, podvrtnutie pravého zápästia, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 16 dní.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., § 37 písm. h), m) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 46 Tr.zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. bol obžalovaný pre výkon odňatia slobody zradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.01.2014, sp.zn. 4T/125/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.08.2014, sp.zn. 4To/42/2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to

- E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom J., M.P. XX, vo výške 3.460,50 Eur,
- M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom J., A. I. XX, vo výške 2.153,20 Eur,
- Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen, so sídlom Zvolen, Š.Moyzesa 52, vo výške 348,50 Eur,
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, vo výške 206,79 Eur.
- O. Y., nar. XX.XX.XXXX v K. K., trvalým pobytom A. I., U. XX, vo výške 1.076,60 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.03.2018, a to proti výrokom o vine a treste. Poukázal na to, že

okresný súd nezistil dostatočne skutkový stav veci, rozhodol len na základe nepreukázaných svedeckých výpovedí, pričom sa necítil byť vinným zo spáchania viacerých skutkov.

Ku skutku v bode 1/ uviedol, že poškodeného B. K. napadol, poprel však, že by sa mu mal akýmkoľvek spôsobom vyhrážať. Incident sa stal počas diskotéky, kde hrala nahlas hudba, preto je nepravdepodobné, aby ktokoľvek počul, čo povedal poškodeným. Použil viacero vulgarizmov, teda poškodení mohli nadobudnúť pocit, že sa im vyhrážal, čo však nebola pravda. Okrem toho, neboli ustálené konkrétne vety, ktoré mal použiť pri vyhrážaní, čiže v tomto smere neexistoval žiadny priamy dôkaz, ani skupina nepriamych dôkazov, ktorá by preukazovala jeho vyhrážanie B. K. a M. C.. Z jeho strany však išlo o skratové konanie, keďže mu chcel poškodený prebrať priateľku M. C., s ktorou sa stretával aj napriek jeho nesúhlasu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby bol z prečinu nebezpečného vyhrážania oslobodený.

Ku skutku v bode 2/ uviedol, že pri fyzickom útoku na B. K. mohol odsotiť M. C., resp. dať jej aj facu, avšak určite sa nedopustil ani lúpeže, ani nebezpečného vyhrážania. Žiaden zo svedkov nepotvrdil, že by ju mal škrtiť, resp. na nej sedieť a pýtať od nej peniaze. Ak použil voči nej výčitky alebo nadávky, tieto nemohli vzbudiť dôvodnú obavu o život poškodenej, hoci táto ich mohla takýmto spôsobom chápať, naviac bol v silnom emočnom rozrušení. Taktiež nebolo preukázané, že by poškodenej vzal akúkoľvek sumu peňažných prostriedkov, ani to, že by od nej niečo také žiadal. Aj v tomto smere mohlo ísť jedine o to, že míňala v bare jeho peniaze, ktoré jej dal na zakúpenie šiat na stužkovú. Poškodená mu mohla ukazovať peňaženku v reakcii na jeho výčitky, avšak určite si od nej žiadne peniaze nevzal. Pokiaľ by tak aj urobil, nešlo o cudziu vec, ako predpokladá § 188 Tr.zák. V jeho prospech vypovedá aj svedok B. Y., ktorý nevidel, že by M. C. manipulovala s peňaženkou, naviac od tohto svedka si chcel požičať peniaze na cestu domov, čo by neurobil, keby peniaze sám mal. Okrem toho žiaden zo svedkov nevidel, že by došlo k poškodeniu mobilného telefónu, ktorý patril poškodenej, resp., že by ho mal poškodiť práve on. Súhrn dôkazov nepreukazuje dostatočným spôsobom, že by si mal vôbec od poškodenej vziať peňažné prostriedky, ani ich výšku, a taktiež ani to, že by jej mal poškodiť mobilný telefón. Vzhľadom k tomu navrhol, aby bol z vyššie uvedených trestných činov oslobodený a právna kvalifikácia tohto skutku bola zmenená na prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák.

Ku skutku v bode 3/ uviedol, že sa ho nedopustil. Ak poškodená O. Y. utrpela zranenia, tieto jej nespôsobil on. Žiadny dôkaz nepreukazuje, že by v uvedený deň vstúpil do jej obydľia, zotrval tam proti jej vôli a fyzicky ju napadol. Pokiaľ okresný súd konštatuje, že má sklon dopúšťať sa násilnej trestnej činnosti, táto skutočnosť sama o sebe v žiadnom prípade nepostačuje na to, aby bola ustálená jeho vina, naopak, táto musí byť preukázaná podloženým dôkazovým materiálom. Okrem toho mala poškodená vážne psychické problémy, mali medzi sebou viaceré partnerské nezhody, bola žiarlivá a dokonca chcela spáchať samovraždu. Jej výpoveď pred vznesením obvinenia nie je dostatočná, naviac ju v dôsledku zlého zdravotného stavu nebolo možné konfrontovať na hlavnom pojednávaní, keďže už nebola schopná výsluchu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Ku skutku v bode 4/ uviedol, že jeho spáchanie nepopiera, avšak žiadal, aby bolo prihliadnuté na skutočnosť, že v danom čase nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu vyživovacej povinnosti, keďže nemal stály príjem. Bola mu poskytnutá informácia, že dlžné výživné by už malo byť uhradené, v prípade, že sa to potvrdí, predloží o úhrade listinný dôkaz.

Ku skutku v bode 5/ uviedol, že sa ho nedopustil, išlo o nedorozumenie s C. L.. Vozidlo patrilo M. L., so súhlasom ktorého ho užívala aj jeho dcéra, a taktiež ho mohol používať aj on, čo títo svedkovia potvrdili. V danom prípade mohlo dôjsť k nedorozumeniu v komunikácii, pričom si vozidlo požičal, ako to bežne robieval a na ďalší deň ho vrátil bez poškodenia, čo jednoznačne preukazuje, že nemal žiadny úmysel vozidlo užívať neoprávnene. C. L. podala trestné oznámenie len z toho dôvodu, že sa jej v danom čase neozýval. Okrem toho, nebol naplnený tzv. materiálny korektív vyplývajúci z ust. § 10 ods. 2 Tr.zák., vzhľadom k tomu navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Ku skutku v bode 6/ uviedol, že sa ho nedopustil. Nebol zabezpečený žiadny objektívny dôkaz, ktorý by preukazoval, že v predmetný deň viedol v danom čase uvedené vozidlo. Výpoveď svedka V. Q. bola nepravdivá a nepotvrdil ju žiadny iný dôkaz, preto mal okresný súd rozhodnúť v súlade so zásadou „in dubio pro reo“. Vzhľadom k tomu navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Ku skutku v bode 7/ uviedol, že sa síce zúčastnil incidentu, pri ktorom došlo k poraneniu E. Q. a M. Z., avšak nebol preukázaný rozsah zranení, ktoré im mal spôsobiť práve on, keďže išlo o bitku viacerých osôb, ktorú navyiac mali vyprovokovať práve poškodení.

Ďalej poukázal na judikatúru NS SR v tom smere, že skutkový stav musí byť preukázaný spoľahlivo, bez akýchkoľvek pochybností, výrok o vine musí byť založený len na takých dôkazoch, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť ohľadne skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania, najmä, ak je vierohodnosť jediného priameho svedka ohrozená, pričom vina musí byť jednoznačne preukázaná a dôkazy musia vylučovať možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. vo veci rozhodol sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí, a to za skutky v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/, v bode 2/ ho uzná za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., v bode 7/ ho uzná za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a následne upustí u neho od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.01.2014, sp.zn. 4T/125/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.08.2014, sp.zn. 4To/42/2014, ktoré bolo dostačujúce.

Svoje odvolanie doplnil prostredníctvom obhajcu ďalším písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 07.12.2018. Zdôraznil, že od vznesenia obvinenia uplynula doba viac ako 7 rokov, čo je možné z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle § 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv (ďalej len „dohovor“) považovať za prípad, keď súd môže neúmernú dĺžku konania zohľadniť pri výmere trestu, a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie, pričom neúmerne dlhé konanie je už konanie, ktoré presahuje dobu 6 rokov. Takáto osoba je dlhodobo vystavená právnej neistote, čo negatívne ovplyvňuje jej život, prináleží jej vhodné napravenie takéhoto stavu a je len na danom štáte, či zvolí preventívne alebo kompenzačné prostriedky nápravy. Okrem toho táto okolnosť odôvodňuje aj aplikáciu mimoriadneho zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. a v konečnom dôsledku uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu navrhol, aby pri prípadnom treste ukladanom obžalovanému boli použité vyššie uvedené ustanovenia dohovoru a Trestného zákona, prihládajúc aj na čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný, aj jeho obhajca zotrvali na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a žiadali, aby odvolací súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, a to za skutky v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/, v bode 2/ ho uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., v bode 7/ ho uznal za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a následne upustil u neho od uloženia súhrnného trestu, alternatívne mu uložil za zmienené prečiny trest odňatia slobody za použitia ust. § 39 ods. 1 Tr.zák.

Naproti tomu zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za správny a zákonný.

Splnomocnenec poškodenej M. C. navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zistil že napadnutým rozsudkom bolo v bodoch 3/ a 5/ porušené ustanovenie Trestného zákona, zároveň bolo v bode 3/ rozhodnuté o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom, preto na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d), f), ods. 2 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine v bodoch 3/ a 5/, vo výroku o treste odňatia slobody, v spôsobe jeho výkonu a vo výroku o náhrade škody týkajúceho sa bodu 3/. Vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu nezmenený, keďže ho v tejto časti odvolací súd považoval za zákonný a správny. Následne, keďže prvostupňový súd správne zistil skutkový stav v bodoch 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/, na jeho podklade podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol vo veci sám, a to rozsudkom, v ktorom za trestné činy v týchto

bodoch, ktoré prvostupňový súd priliehavo právne kvalifikoval (okrem bodu 1/, v ktorom malo byť konanie obžalovaného právne kvalifikované aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., čo však odvolací súd nemohol zmeniť, keďže odvolanie podal len obžalovaný a takáto zmena by bola v jeho neprospech), uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste z vyššie citovaných súdnych rozhodnutí, ktorým bol obžalovanému za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okrem toho uložil obžalovanému povinnosť nahradiť čiastočnej právnej nástupkyňi poškodených E. Q. a M. Z. - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., škodu vo výške 136,35 Eur.

Pokiaľ ide o skutky v bodoch 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/ rozsudku, súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr.por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať, i keď odôvodnenie rozhodnutia malo byť dôslednejšie a podrobnejšie. Vložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného zo spáchania jednotlivých skutkov kladených mu za vinu. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, predovšetkým na stranách č. 19 a 20, s ktorým sa, okrem neúplnej právnej kvalifikácie skutku v bode 1/, stotožnil, ale považoval za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania aj na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine v bodoch 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/, tak ako sa toho domáhal odvolateľ.

Vo vzťahu ku skutkom v bodoch 1/ a 2/ rozsudku odvolací súd poznamenáva, že aj samotný obžalovaný priznal fyzické napadnutie poškodených, ktorí navyiac ako priami svedkovia podrobne popísali priebeh skutkov, tak ako boli ustálené, ich výpovede sa v rozhodujúcich častiach zhodovali, resp. dopĺňali, vrátane potvrdenia vyhrážok obžalovaného zabitím poškodeného B. K., ako aj požiadavky obžalovaného na vydanie peňažnej hotovosti, ktorú mu poškodená M. C. po predchádzajúcom fyzickom útoku aj vydala. Títo nemali žiadny relevantný dôvod, aby priťažovali obžalovanému a vypovedali do takej miery v jeho neprospech, pokiaľ sa v ich svedeckých výpovediach vyskytli určité odlišnosti v popise priebehu skutkov, tieto sa netýkali zásadných a podstatných okolností, možno ich pripísať značne stresovej situácii, početnosti a rozsahu útokov zo strany obžalovaného, a taktiež aj odstavu času, ktorý od spáchania skutkov uplynul. Výpovede svedkov poškodených potvrdili v tých častiach, ktoré videli, ďalší tam prítomní svedkovia, zranenia poškodených okrem toho poukazujú aj lekárske správy a závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, ktoré korešpondujú s výpoveďami svedkov poškodených, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku, ako aj charakter a lokalizáciu zranení, ktoré utrpeli. Nezanedbateľnou bola aj kriminálna minulosť obžalovaného, ktorý má evidentne sklon páchať násilnú a majetkovú úmyselnú trestnú činnosť.

Vo vzťahu ku skutku v bode 4/ odvolací súd poznamenáva, že nebolo sporné, že tento skutok spáchal obžalovaný, a to tak, ako bol ustálený. Okrem priznania samotného obžalovaného bolo jeho spáchanie preukázané výpoveďou svedkyne B. K. a vykonanými listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný nemal stály a dostatočný príjem, ho nezbavuje trestnej zodpovednosti, pričom nepreukázal hodnoverným spôsobom ani dodatočné splnenie si svojej vyživovacej povinnosti za rozhodné obdobie.

Ohľadom skutku v bode 6/ odvolací súd poukazuje najmä na výpoveď priameho svedka V. Q., ktorý podrobne popísal priebeh skutku, ako aj dôvod, pre ktorý sa rozhodli ako službukonajúci policajti predmetné vozidlo zastaviť a skontrolovať. Týmto dôvodom bolo porušenie dopravných predpisov pri jeho vedení, a až následne zistili, že vozidlo viedol práve obžalovaný, ktorý sa potom odmietol podrobiť príslušným vyšetrovaniam na zistenie prípadného ovplyvnenia návykovou látkou. Túto skutočnosť

preukazujú zároveň aj vykonané listinné dôkazy, najmä úradný záznam o odmietnutí dychovej skúšky. Okrem toho, uvedený svedok nemal žiadny relevantný dôvod, aby do takej miery svojou výpoveďou priťažil obžalovanému, najmä, ak na začiatku vôbec nevedel, že vozidlo viedol práve obžalovaný.

Vo vzťahu ku skutku v bode 7/ odvolací súd poznamenáva, že nebolo sporné, že poškodených fyzicky napadol aj obžalovaný, a to spoločne s ďalšou osobou, ktorého okrem vlastného priznania usvedčovali výpovede priamych svedkov poškodených, ako aj ďalších tam prítomných priamych svedkov. Rozsah a spôsob, akým sa konkrétne podieľal na spáchaní skutku obžalovaný, preukazovali najmä výpovede svedka poškodeného M. Z. a svedkyne C. L.. Zranenia poškodených, pokiaľ ide o ich rozsah, charakter a lokalizáciu, potvrdzujú taktiež lekárske správy.

Dôkazy vyznievajúce v neprospech obžalovaného sa dopĺňajú, nadväzujú na seba, vo svojom súhrne vyvracajú jeho obhajobu a zároveň preukazujú, že tento spáchal skutky v bodoch 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/ tak, ako boli ustálené, zároveň jeho obhajoba a dôkazy vyznievajúce v jeho prospech nie sú takej dôkaznej sily, aby vyvrátili, prípadne aspoň relevantným spôsobom spochybnili ustálený skutkový stav prvostupňovým, ako aj odvolacím súdom, pričom z obhajoby obžalovaného zjavne vyplýva snaha zbaviť sa trestnej zodpovednosti, resp. ju aspoň čiastočne zmierniť.

Keďže krajský súd zrušil výrok o vine v bodoch 3/ a 5/, súčasne zrušil aj celý výrok o treste, nakoľko takýto procesný postup je podľa § 321 ods. 2, druhá veta Tr.por. obligatórny. Obžalovaný sa v podanom odvolaní, okrem iného, domáhal aj zníženia výmery uloženého trestu odňatia slobody, zdôrazňujúc predovšetkým odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutkov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchaní trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Preskúmavajúc zákonnosť výroku o treste, pri úvahách o určení jeho druhu a výmery, dospel odvolací súd v určitej miere k inému záveru ako okresný súd a v tomto smere považoval za čiastočne dôvodné odvolanie obžalovaného, nakoľko bolo namieste, aby mu bol uložený miernejší trest. Nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaný bol za skutky v bodoch 3/ a 5/, ktorými mal naplniť znaky štyroch trestných činov, spod obžaloby oslobodený, teda celkový počet trestných činov, za ktoré mu bol ukladaný trest, sa znížil, čo nepochybne vyznieva v jeho prospech. Relevantným bol aj argument obžalovaného, ktorý odvolací súd akceptoval, a to, že od spáchania skutkov (okrem skutku v bode 4/) uplynulo minimálne 6 a pol roka, čo taktiež možno hodnotiť v jeho prospech.

U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, naproti tomu boli zistené dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a m) Tr.zák., t.j., že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený, teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 0:2. Za najprísnejší z trestných činov bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov, vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 (ust. § 38 ods. 4, ods. 8 Tr.zák.), t.j. na 4 roky a 8 mesiacov. Keďže obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., pretože ho odsudzoval za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (viď vyššie citované rozhodnutia), pričom mu ukladal trest za viac úmyselných trestných činov, z ktorých bol aspoň jeden zločinom, ktoré boli spáchané viacerými skutkami, zvyšovala sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o 1/3 (ust. § 41 ods. 2 Tr.zák.), t.j. na 10 rokov a 8 mesiacov. Zvýšenie trestnej sadzby v dôsledku súčasného použitia uvedených ustanovení Trestného zákona nebolo v danom prípade, najmä vzhľadom na počet trestných činov, pre obžalovaného neprimerane prísne, a preto nebolo namieste aplikovať ust. § 38 ods. 7 Tr.zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zmiernil obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody (okresný súd nesprávne obžalovanému ukladal súčasne aj úhrnný trest, nakoľko

súhrnný trest je určitým druhom úhrnného trestu), a to vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, t.j. 10 mesiacov nad dolnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby. Odstup času od spáchania skutkov však nebol tak výrazný, berúc do úvahy aj všetky ďalšie okolnosti prípadu, aby odôvodňoval pri výmere trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr.zák.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselné trestné činy, odvolací súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák).

Len výkon dlhšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý má sklon páchať rôznorodú trestnú činnosť, ako aj rozsah a závažnosť trestnej činnosti, v danom prípade v dostatočnej miere zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, a taktiež v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o skutky v bodoch 3/ a 5/ rozsudku odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď aj ohľadne týchto skutkov uznal obžalovaného za vinného. Obhajoba obžalovaného týkajúca sa týchto skutkov bola totiž v podanom odvolaní dôvodná.

Vo vzťahu ku skutku v bode 3/ možno z vykonaného dokazovania nepochybne vyvodiť záver, že tento skutok sa stal a napĺňa znaky, z hľadiska právnej kvalifikácie, všetkých troch prečinov, avšak nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tohto skutku sa dopustil práve obžalovaný. Odôvodnenie okresného súdu o ustálení viny obžalovaného len na základe toho, že sa opakovane dopúšťa násilnej trestnej činnosti a napísal poškodenej výhražný list, nie je v žiadnom prípade dostatočné. Svedkyňa poškodená O. Y. bola vypočutá len pred vznesením obvinenia obžalovanému, následne ju už nebolo možné vypočuť pre jej zdravotný stav, a keďže ju teda nebolo možné zo strany obhajoby vypočuť ani na hlavnom pojednávaní, nemožno takúto jej svedeckú výpoveď akceptovať. Zostávajúce dôkazy, najmä znalecký posudok z odboru zdravotníctva, ako aj výpoveď otca poškodenej svedka P. Y., preukazujú len to, že poškodená utrpela nepochybne zistené zranenia, ktoré jej boli spôsobené fyzickým útokom, avšak žiadnym spôsobom nepreukazujú, že tohto sa mal dopustiť práve obžalovaný. Vzhľadom k tomu bolo potrebné aplikovať pri hodnotení dôkazov zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného, a preto odvolací súd obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok v bode 3/ spáchal práve on.

Vo vzťahu ku skutku v bode 5/ odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že tento skutok tak ako bol ustálený, spáchal práve obžalovaný, čo tento ani nepoprel. Okrem toho bol usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne C. L., avšak berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, nemožno tento skutok právne kvalifikovať ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr.zák, ale ani ako iný trestný čin. Významnou totiž bola skutočnosť, že so súhlasom tejto svedkyne, ktorá osobné motorové vozidlo so súhlasom jej otca taktiež používala, ho používal bežne aj obžalovaný. Táto trestné oznámenia vo veci podala len z toho dôvodu, že nevedela, kde sa predmetné vozidlo nachádza a nepodarilo sa jej v danom čase kontaktovať obžalovaného. Okrem toho je potrebné prihliadnuť na to, že obžalovaný v tomto prípade používal vozidlo ani nie celý jeden deň a následne ho dobrovoľne vrátil svedkyňi. Po komplexnom hodnotení týchto okolností neboli konaním obžalovaného naplnené podmienky vyplývajúce z ust. § 10 ods. 2 Tr.zák., tzv. materiálny korektív, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, ako aj mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, bola jeho závažnosť nepatrná, a preto odvolací súd podľa § 285 písm. b) Tr.por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, nakoľko tento skutok nebol trestným činom.

Nakoľko odvolací súd zrušil výrok o vine v bode 3/, súčasne zrušil aj výrok o náhrade škody v časti týkajúcej sa poškodenej O. Y. a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., týkajúci sa tohto bodu, nakoľko takýto procesný postup je podľa § 321 ods. 2, druhá veta Tr.por. obligatórny, aj keď obžalovaný svojím odvolaním žiadnu časť výroku o náhrade škody nenapadol. Keďže obžalovaného zo skutku v tomto bode spod obžaloby oslobodil, zároveň túto poškodenú, ako aj jej čiastočnú právnu nástupkyňu podľa § 288 ods. 3 Tr.por. odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, pretože aj tento procesný postup je v takomto prípade obligatórny. Súčasne však uložil obžalovanému podľa § 287 ods. 1, ods.

2 Tr.por. povinnosť nahradiť čiastočnej právnej nástupkyni poškodeného E. Q. škodu vo výške 136,35 Eur (bod 7/).

Vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu nezmenený.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine a o treste, ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné aj vo výroku o vine, aj vo výroku o treste, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.